

Hulshof, Paul

Amsterdam, 14 januari 1950

Beeldend kunstenaar, illustrator en graficus Paul Hulshof groeide op in Koog aan de Zaan en ontving zijn opleiding aan de Rietveld Academie en de Rijksacademie te Amsterdam waar hij zich ontwikkelde tot illustratief kunstenaar.

In 1973 kwam Glazewijn en het Schaakschandaal tot stand met schrijver Rob Schipper. Een ridder- en troubadourverhaal, over een vreemdsoortig schaakspel, dat eens in de 25 jaar gespeeld wordt door de graven Vangister en Sadolf. Vangister is zijn witte dame kwijt en zonder dame is het een verloren partij. Hij verliest zijn kasteel, een echt kasteel en niet een schaakstuk. Na veel vreemde en griezelige avonturen vindt Glazewijn de verloren dame, die net op tijd in het spel wordt gebracht, waardoor Vangister wint. Er komt een bruiloft van, waarmee dit spannende en rumoerige ridderverhaal eindigt.

Later illustreerde hij Nachtpapa van de Zweedse schrijfster Maria Gripe. Nachtpapa gaat over Julia en haar nacht-vader, de student. Zij beschrijven hun belevenissen maar mogen elkaars verhalen niet lezen voor het boek gedrukt is. Behalve het verhaal van Julia en nachtpapa is het een verhaal over begrip, het contact dat groeit tussen een net meisje en de student. Ze luisteren en begrijpen elkaar. Julia is er trots op, niet iedereen heeft een nachtpapa. De afstand tussen kind en volwassene blijkt niet groot: de student op zijn beurt is blij met zijn nachtkind. Nachtpapa, niet altijd gemakkelijk te lezen, maar wie zich openstelt voor Julia's en nachtpapa's denkwereldje, leest een fijn boek.

In datzelfde jaar verscheen Glazewijn als The Quest for the Missing Queen in England.

Met de schrijver Henk van Kerkwijk maakte hij op nog jonge leeftijd het stripboek en kinderboekenweekgeschenk 'Arthur en de Lettervreter'; een grappig boek over een dier met een slurf en een hele grote bek, waarin alle letters verdwijnen. Dat maakt de samenleving natuurlijk een beetje moeilijk, en daarom wordt er druk jacht gemaakt op de lettervreter. De enigen die hem graag willen houden, zijn Arthur en zijn vrienden.

De Gouden Penseel ontving hij in 1975 voor 'Iolo komt niet buiten spelen' (1974) van schrijfster Alet Schouten. Een spannend boek, dat zich afspeelt in Wales, voor kinderen vanaf 9 jaar over een doodgewone jongen die zijn Hollandse nuchterheid wel eens verliest en met zichzelf en al die grote mensen om hem heen nogal wat te stellen krijgt. Er staan niet héél veel plaatjes in, maar genoeg om kinderen tevreden te stellen. Voor hen is de af- of aanwezigheid van plaatjes nog altijd erg belangrijk voor de beoordeling of het een fijn boek is of niet. In Vrij Nederland schreef Hulshof later: „Toen het voorbij was, besloot ik voorlopig geen kinderboek meer te illustreren”.

Als illustrator tekende hij voor Avenue, De Revisor, Donald Duck, Haagse Post en Vrij Nederland. Ook ontwierp hij boekomslagen. Van 1979 tot 1985 tekende hij wekelijks voor NRC Handelsblad. Voor 'Misschien wel echt gebeurd' van Annie M.G. Schmidt verzorgde hij de illustraties, vlak na haar overlijden. Hulshof ontwierp ook een reeks schoolboeken, waarin tekst en tekeningen werden gecombineerd tot een leermiddel over taal.

Voor de Zaanse Blues Incorporation 'Tonk' ontwierp Paul Hulshof in 1968 [twee affiches](#) waarvan er één bij de in de VS woonachtige pianist Ruud van Wijnen aan de muur hangt.

[beeldend kunstenaar](#)
[schrijver](#)

From:

<https://www.zaanwiki.nl/encyclopedie/> - **ZaanWiki**

Permanent link:

<https://www.zaanwiki.nl/encyclopedie/doku.php?id=hulshof>

Last update: **2020/09/07 12:09**